

ster tilhuse, blev under 7de Mai 1848 allernaadigt bifaldet, og idet Indenrigsministeriet, til hvilket denne Sag, i Medfør af den allerhøieste Kundgjørelse af 24de November 1848, er overgaaet, fremlægger denne Forordning, bemærkes derhos, at Ministeriet har troet at burde tage under Overveielse, om ikke Forordningens § 1 noget nærmere kunde bestemmes og om der isvrigt kunde være Anledning til i den endelige Lov at afvige fra de allerede emanerede provisoriske Bestemmelser. I denne Henseende har man ved Circulaire til samtlige Amtmand foreløbig begjert forskjellige yderligere Oplysninger i Sagen, efter hvis Modtagelse en nærmere Meddelelse til Thinget vil skee.

Udkast til en Lov angaaende Forandring i de gjældende Bestemmelser om Afgang af Hartkorn for Grundstykker, som indtages til Hoved- eller mindre Landeveie, er saalydende:

§ 1.

De Jordstykker, som herefter for bestandigt afgives til Anlag eller Udvidelse af Hoved- og mindre Landeveie eller i Anledning af Forandring i saadanne Veies Retning, eller som i lignende Diemed stilles til Bevaasnets stedsevarende Raadighed, saasom til Steenoplæg eller deslige, skulle i Regelen ikke længere — saaledes som foreskrevet i Placaten af 6te August 1800 § 1 — ansættes til særskilt Hartkorn (eller nu tillige Gammelskat), som affrives i Matrikulen.

§ 2.

Undtagelse fra denne Regel skal alene finde Sted, naar det Hartkorn, der ifølge Matrikulstarterne vil falde paa det saaledes afgivne Jordstykke, udgjør enten 1 Skjæppe og derover, eller idetmindste $\frac{1}{2}$ af Hartkornet af det Matrikulsnummer, hvorfra Jordstykket er afgivet, dog ikke mindre end $\frac{1}{4}$ Albm.

§ 3.

Den Erstatning for det afgivne Jordstykke, som, efter en Taxation af dets Værdi, bliver at bestemme overeensstemmende med Forordningen af 13de December 1793 §§ 14 og 16, og Placaten af 6te August 1800 § 1,

skal for Fremtiden i Reglen fastsættes saaledes, at den tillige indeholder Godtgjørelse for det afgivne Jordstykkets Skattepligt og øvrige Hartkornsbyrder, som, i Henhold til Bestemmelserne i § 1, skulle vedblive at hvile uforandrede paa den Eiendom, hvorfra Jordstykket er afgivet. Hvorimod i de i § 2 nævnte Tilfælde de afgivne Jordstykker blive efter Matrikulstarterne at ansætte til særskilt Hartkorn samt Gammelskat, som derefter affrives i Matrikulen efter de hidtil gjældende Regler.

§ 4.

De i fornævnte Henseende fornødne Taxationsforretninger skulle for Fremtiden stedse ledes af en Landinspecteur, som derfor skal oppebære en Godtgjørelse af 4 Rbd. daglig, foruden at han nyder fri Befordring.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ifølge Placaten af 6te August 1800 § 1 skulle de Grunde, der afgives ei blot til Hovedlandeveie, men ogsaa til mindre Landeveie, forholdsmæssigen ansættes til særskilt Hartkorn, som affrives i Matrikulen, og er det derhos, for at den kongelige Kasse ei derved skal lide noget Tab, bestemt, at der for det affrevne Hartkorn skal, een Gang for alle, af vedkommende Kasse indbetales til den synkende Fond, et Beløb, der svarer til 100 Rbd. pr. Tønde Hartkorn.

Det har imidlertid, da i de senere Aar langt flere mindre Landeveie grundforbedres, end tidligere, viist sig, at det vilde være forbundet med aldeles uforholdsmæssige Bankeligheder og Bekostninger at erholde nøiagtigere bestemt, hvor stor en Afgang i Hartkornet der burde gives for de enkelte, til de mindre Landeveie afgivne, som oftest meget ubetydelige Arealer, af hvilke undertiden endel tildeels erstattes ved Jord fra den ældre Wei.

Den foreskrevne Afgang i Hartkornet er derfor i længere Tid ei bragt til Anvendelse for de til mindre Landeveie afgivne Grundstykker, uden hvor det af vedkommende Grundeiere specielt er blevet begjert, hvilket kun er skeet i ganske enkelte Tilfælde, hvor det afgivne Areal har været af forholdsviis stor Betydning.

Det er desaaarsag saavel af det nu ophæ-